

314

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 października 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym.

Na podstawie art. 9 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 16, poz. 127, z 1953 r. Nr 40, poz. 174 i z 1956 r. Nr 36, poz. 162) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 18. 1. Nadwyżką ze sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych jest różnica między ceną uzyskaną ze sprzedaży tych przedmiotów i praw majątkowych a kosztami ich nabycia lub wytworzenia, a jeżeli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte w drodze darowizny lub wyposażenia — ich wartością w dniu nabycia. Różnica ta ulega zmniejszeniu o wartość nakładów poczynionych w czasie ich posiadania, trwale zwiększających lub ulepszających ich substancje oraz koszty sprzedaży”.

2) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. 1. Koszt nabycia lub wytworzenia przedmiotów i praw majątkowych bądź ich wartość z dnia nabycia oraz wartość poczynionych nakładów przyjmuje się dla obliczenia nadwyżki:

- 1) jeśli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte przez podatnika po dniu 29 października 1950 r. oraz nakłady poczynione po tej dacie — w wysokości rzeczywistej ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia,
- 2) jeśli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte przez podatnika w okresie od dnia 1 stycznia 1945 r. do dnia 29 października 1950 r. oraz nakłady poczynione w tym okresie — w wysokości rzeczywistej ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia przerachowanej w stosunku 100:3,
- 3) jeśli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte przez podatnika w okresie od dnia 1 września 1939 r.

do dnia 1 stycznia 1945 r. oraz nakłady poczynione w tym okresie — w wysokości rzeczywistej ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia przerachowanej z zastosowaniem mnożnika 5; jeżeli cena nabycia lub wytworzenia bądź wartość z dnia nabycia nie była wyrażona w złotych, należy ją uprzednio przeliczyć na złote według relacji obowiązującej w dacie nabycia lub wytworzenia i następnie zastosować mnożnik 5,

- 4) jeśli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte przez podatnika przed dniem 1 września 1939 r. oraz nakłady poczynione przed tą datą — w wysokości rzeczywistej ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia wyrażonej w walucie obiegowej z dnia 31 sierpnia 1939 r., przerachowanej z zastosowaniem mnożnika 10; jeżeli cena kupna lub wytworzenia bądź wartość z dnia nabycia nie była wyrażona w walucie obiegowej z dnia 31 sierpnia 1939 r., należy ją uprzednio przeliczyć na tę walutę według obowiązującej relacji i następnie zastosować mnożnik 10.

2. Jeżeli ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia nie można ustalić, dane te ustala organ finansowy w trybie przewidzianym przepisami o postępowaniu podatkowym, przy czym w odniesieniu do przedmiotów i praw majątkowych i poczynionych nakładów określonych w ust. 1 pkt 4 organ ten ustala je w tej wysokości, jaką posiadałyby one w dniu 31 sierpnia 1939 r.; wartości te ulegają odpowiedniemu przerachowaniu w myśl zasad wyrażonych w ust. 1 pkt 2—4”.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się przy ustalaniu nadwyżek z dokonanych po dniu 1 listopada 1958 r. sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

315

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 października 1958 r.

w sprawie zasad dokonywania potrąceń z rent na pokrycie kosztów utrzymania rencistów przebywających w zakładach pomocy społecznej.

Na podstawie art. 66 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz art. 27 ust. 3 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do osób, które pobierają renty na podstawie przepisów o zaopatrzeniach emerytalnych, przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych albo przepisów o przejęciu mienia na własność Państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o zakładach, rozumie się przez to zakłady pomocy społecznej oraz zakłady (ośrodki) szkolenia inwalidów.

§ 3. 1. Rencistom przebywającym w zakładach właściwy do spraw rent organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wypłacający rentę lub Biuro Rent Zagranicznych Ministerstwa Pra-

cy i Opieki Społecznej potrąca z renty na pokrycie kosztów utrzymania w tych zakładach pełny koszt utrzymania, nie więcej jednak niż 80% renty. Pozostała kwota renty, nie mniej jednak niż 50 zł, wypłacana jest renciście.

2. Przy ustalaniu wysokości potrąceń na koszty utrzymania w zakładzie — nie uwzględnia się dodatków do renty dla żony, dzieci, wnuków i rodzeństwa. Dodatki te wypłacane są w pełnej wysokości bezpośrednio tym osobom, na które zostały przyznane, lub ich opiekunom.

§ 4. Przebywający w zakładzie rencista może być całkowicie lub częściowo zwolniony od odpłatności za pobyt w zakładzie w razie stwierdzenia, że rodzina rencisty (małżonek, dzieci, rodzice, wnuki i rodzeństwo) pozostaje na jego utrzymaniu i nie posiada dostatecznych środków utrzymania, a rencista zobowiązany jest do alimentowania.

§ 5. 1. Zwolnienie od odpłatności w zakładzie następuje na wniosek rencisty, zaopiniowany przez zakład i przez właściwy do spraw pomocy społecznej organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej. Właściwość